

॥ द्वितीयोऽध्यायः ॥

श्रौतस्मृतिविरुद्धत्वात् स्मृतयो न गुणान् हरेः ।
निषेद्धं शक्नुयुर्वेदा नित्यत्वान्मानमुत्तमम् ॥ १ ॥

देवतावचनादापो वदंतीत्यादिकं वचः ।
नायुक्तवाद्यसन्नैव कारणं दृश्यते क्वचित् ॥ २ ॥

असज्जीवप्रधानादिशब्दा ब्रह्मैव नापरम् ।
वदंति कारणत्वेन क्वापि पूर्णगुणो हरिः ॥ ३ ॥

स्वातंत्र्यात् सर्वकर्तृत्वान्नायुक्तं तद्वदेच्छ्रुतिः ।
भ्रान्तिमूलतया सर्वसमयानामयुक्तितः ॥ ४ ॥

न तद्विरोधाद्वचनं वैदिकं शक्यतां व्रजेत् ।
आकाशादिसमस्तं च तज्जं तेनैव लीयते ॥ ५ ॥

सोऽनुत्पत्तिलयः कर्ता जीवस्तद्वशगः सदा ।
सदाभासो हरिः सर्वरूपेष्वपि समः सदा ॥ ६ ॥

मुख्यप्राणश्चेंद्रियाणि देहश्चैव तदुद्भवः ।

मुख्यप्राणवशे सर्वं स विष्णोर्वशगः सदा ॥ ७ ॥

सर्वदोषोज्झितस्तस्माद्भगवान् पुरुषोत्तमः ।
उक्ता गुणाश्चाविरुद्धास्तस्य वेदेन सर्वशः ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचित ब्रह्मसूत्राणुभाष्ये
द्वितीयोऽध्यायः ॥

www.yousigma.com